

zinātniskās pētniecības institūtā, ko pabeidz 1972. gadā un uzsāk darbu Siguldas analītiskajā ciltslietu stacijā par vecāko zootehniķi.

Ausma Veģe darbu Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Zootehnikas fakultātes Īpatnējās lopkopības katedrā kā docente sāk 1979. gadā. No 1988. līdz 1991. gadam viņa ir Īpatnējās lopkopības katedras vadītāja. Pēc šīs katedras apvienošanas ar Dzīvnieku audzēšanas katedru, Ausma Veģe turpina darbu apvienotajā Dzīvnieku audzēšanas katedrā par docenti, bet 1998. gadā viņu ievēl par asociēto profesori.

Ausmas Veģes zinātniskā darbība bija saistīta ar cūkkopības nozari. Pētījumi veltīti Latvijas baltās cūku šķirnes uzlabošanai, izmantojot Lielo balto cūku šķirni. Nodarbojusies ar Latvijas produktīvo dzīvnieku genofonda saglabāšanu un izkopšanu, kā arī ar cūku šķirņu saderības pārbaudi mātes formu veidošanai. Pēc stažēšanās Vācijā Ķīles Kristiāna Albrehta Universitātē un Veienštefanas (*Weihenstephan*) augstskolas Lauksaimniecības fakultātē Ausma Veģe sāk pētīt cūku gaļas kvalitāti ietekmējošos faktorus.

Ausma Veģe kopā ar kolēģēm (L. Cjukšu, J. Volgajevu u. c.) 1986. gadā izdod grāmatu „Cūkkopība”. Nozīmīgāko publikāciju skaitā jāmin arī 1992. gadā izdotie „Ieteikumi lopkopībā zemnieku saimniecībām” (līdzautori J. Priekulis, A. Nābels u. c.), kā arī 1995. gadā izdotie „Metodiskie norādījumi lopkopības fermu projektēšanai” (autori A. Stira, A. Veģe) un „Cūku mākslīgā apsēklošana”.

Ausma Veģe darba attiecības ar Latvijas Lauksaimniecības universitāti pārtrauc 2000. gada 31. augustā, bet savu profesionālo darbību vairākus gadus turpina Cūku ciltsdarba centrā, sniedzot konsultācijas Latvijas cūkaudzētājiem par cūku selekcijas jautājumiem.

Autoru kolektīvs (J. Priekuļa vadībā), kura sastāvā ir arī Ausma Veģe, 2003. gadā izdod grāmatu „Liellopu un cūku mītnes: tehnoloģija un aprīkošana”, kā arī LLU Rakstos tiek publicēts raksts (Jansone M., Veģe A., Jonkus D., Paura L.) „Liesās gaļas un speķa biežuma noteikšanas iespējas dzīvām cūkām”, kas top, pateicoties A. Veģes vadītājam pētījumam.

Ausma Veģe bija tieša, tomēr atsaucīga un jauka kolēģe, kura savas zināšanas centās nodot pēc iespējas plašākam interesentu lokam.

Lauksaimniecības fakultātes Agrobiotehnoloģijas institūta Dzīvnieku zinātņu nodaļas kolēģi vēl Ausmai Veģei labu veselību un dzīvesprieku!

DOCENTEI JEKATERINAI VOLGAJEVAI – 80

Jekaterina Volgajeva dzimusi 1935. gada 24. jūlijā Liepājā. Tēvs kalpojis buržuāziskās Latvijas armijā kā virsnieks, māte mājsaimniece. Mācījusies Liepājas krievu pamatskolā (1942.–1949. g.), 1952. gadā beigusi Liepājas 2. vidusskolu.

No 1952. līdz 1957. gadam mācījusies Latvijas Lauksaimniecības akadēmijas Agronomijas fakultātē. Pēc augstskolas pabeigšanas strādājusi Liepājas rajona kolhozā „Boļševiks” par sēklkopības agronomi (1957.–1959. g.), vēlāk par agronomi Aizputes rajona kolhozā „Spartaks” (1960. g.). Durbes vidusskolā bijusi mācību pārzine (1961. g.). LPSR Komunālās saimniecības valsts komitejas vecākā inženiere–dendroloģe (1961.–1962. g.).

1962. gadā kā sekretāre rektorātā uzsāk darbu Latvijas Lauksaimniecības Akadēmijā (tagad universitātē), pēc tam strādā konstruktoru grupā par konstruktori, tad par vecāko laboranti kaltēšanas problēmu laboratorijā.

No 1965. gada strādā par vecāko laboranti, bet no 1976. līdz 1983. gadam par asistenti Zootehnikas fakultātes Īpatnējās lopkopības katedrā. No 1983. gada ievēlēta par docenti Dzīvnieku audzēšanas katedrā un šajā amatā strādā līdz 1998. gadam. No 1998. gada turpina darboties zinātniski pētnieciskā sektorā kā pētniece. Darba attiecības ar LLU pārtrauca 2001. gada 31. decembrī, pēc 39 nostrādātiem gadiem. Kopā ar profesori L. Cjukšu strādājusi pie Latvijas tumšgalves aitu ganāmpulku izkopšanas LLU mācību un pētījumu saimniecībās „Vecauce” un „Jelgava”, pētot šīs aitu šķirnes izkopšanas un produktivitātes kāpināšanas iespējas. MPS „Vecauce” aitu ganāmpulks bijis viens no ražīgākajiem ganāmpulkiem Latvijā.

Lauksaimniecības fakultātes vārdā Daina Kairiņa